

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 23. & 24. lib. Deuteron. in quibus describitur
Lex prohibens Judæis commercium cum Mabitis & Amon[n]itis. Lex de
pollutione, de Salario mercenarii pauperis, & variis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

attestantis, se intellexisse narrat citatus Author, addens: Tabernæ illius Dominum hōc factō commotum, rigidam egisse pœnitenti- am, redditīs omnibūs bonīs, per usuram obtentīs, & sine beatō clausisse vitæ dies. Anxiè olim quæsiuerat Malachias Propheta c. 5. possentne mortaliū aliquis eò insanæ crudelitatis devenire, ut Deo ipsi vim inferret? *si affliget, inquit ille, homo Deum suum?* Pagninus legit: *si rapiet, fraudabit homo Deum suum?* Vatablus: *si spoliabit homo Deum suum?* Syrus & Arabicus: *nunquid opprimet homo Deum?* *perdet ho- mo Deum suum?* ah! quid opus est ò Propheta! sollicitâ indagine quærere ejusmodi hominem? en ipse qui hæc scribo, & tu forsā, qui ista legis Christiane, immane facinus de nobis ipsis fateri cogi- mur. Nos peccandō eò crudelitatis devoluti sumus, ut *affigere, de- fraudare, spoliare, opprimere, & perdere Deum nostrum* tentaverimus. En! habes fatentes reos. Habes contumaces & protervos illos filios, qui transgrediendō divinā Præcepta Christum Patrem optimum tam di- re tractavimus, digni: qui non tantū semel juxta mandatum Dei v. 21. hujus capituli lapidibūs obruamur, sed centiēs. Infinitæ ergo sint gratiæ Misericordiæ Dei infinitæ, quæ nobis hucusque pepercit, exclamantibus: *Misericordiæ Domini, quia non sumus consumpti.* Quare peccatis nostris per veram pœnitentiam deletis vivemus impostertum, ut non ampliūs *contaminemus terram.* Studebimus operibus charita- tis, quorum meminit Scriptura cap. 22. statui & officio nostro con- gruis nos occupabimus negotiis, id pariter exigente hīc Scripturā, ne distenti alienis, simus instar viri, qui contra Dei Præceptum uti- tur veste fœmineâ. Si Dæmon nos malis præsumpserit persuasioni- bus opprimere, ocius ad te clamabimus pro auxilio instar puellæ à viro oppressæ v. 24. capituli citati.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 23. & 24. lib. Deuteron. in quibus describitur Lex pro- hibens Judæis commercium cum Moabitīs & Amōnitīs. Lex de pollu- tione, de Salario mercenarij pauperis, & variis Misericordiæ operibus.

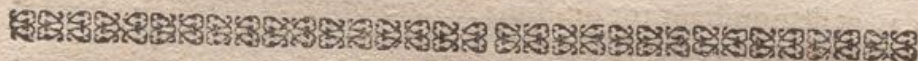
Considera I. **D**EUM versu 3. cap. 23. severissimis prohibere verbis N. 190. omne commercium cum Moabitīs & Ammonitīs; e contra concedere illud cum Idumæis & Ægyptiis; cū tamen utra- que

que harum Gentium Cultui falforum Deorum fuerit addicta. Causam igitur discriminis inquires? hanc subministrat Theodoretus, asserens? eam à titulo gratitudinis peti, quò obstricti fuerant Hebræi Ægyptiis & Idumæis, à quibus fame pressi senserint opem, annonâ abundè provisi. Ideoque Deum voluisse perpetuam tanti Beneficii memoriam per mutua commercia conservari, non obstante contrariâ Ægyptiorum & Idumæorum Religione. Si ergo Deus tantû æstimat gratitudinem, ut eam coli velit etiam cum periculo divini Cultûs veræque Religionis, quàm enorme nefas erit in oculis ejus ingratitude: & hæc non tantum erga hominem, sed erga ipsum Deum exercita? audi pœnas Christiane, quas ingrati dant, ex ordine per regium Vatem descriptas Psal. 108. Pœna prima: *Constitu super eum peccatorem, & Diabolus stet à dextris ejus.* Pœna secunda: *Cum indicatur, exeat condemnatus.* Tertia: *Oratio ejus fiat in peccatum.* Quarta: *Fiant dies ejus pauci.* Quinta: *Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent.* Sexta: *Diripiant alieni labores ejus.* Septima: *Non sit illi adjutor, nec sit, qui misereatur pupillis ejus.* Octava demum, cæteris omnibus horribilior: *Dispareat de terra memoria ejus &c.* Quid quæso pœnarum gravius his excogitari poterit? & quem (nî in marmor transierit) non emollient? quinam autem inter homines ad Imaginem Dei conditos, & tot spiritualibus donis provisos ingrator luxuriosus, utpote qui per carnales spurcitas hæc tanta Dei Donatissimè defœdat? *Nescitis*, inquit Apostolus 1. Corinth. 16. *quoniam corpora vestra Membra sunt Christi: tollens ergo Membra Christi, faciam Membra meretricis?* Cogita: Si Regina vilissimum quoddam mancipium sibi adoptasset in sponsum: is verò amore cujusdam infamis meretriculæ Regnam repudiaret, & thorò suò expelleret, quanta foret hæc ingratitude nota? sanè non dispar illi, quam quilibet incurrit, qui luxuriæ servit: *Nescitis enim*, asserit Theodoretus, *quòd tanquam sponsa sponso Christo conjuncti estis, & hic sponus adeò averfatur hoc turpissimum crimen, ut licet gulâ, ambitione, Idololatriâ, avaritiâque & hujusmodi gravissimis vitiis à Damone impeti se permiserit, nullâ tamen etiam minimâ obscœnitate passus sit se tentari.* Et à perfidis Judæis de variis quoque & copiosis accusatus peccatis, de luxuriæ tamen vitio nunquam auditus est accusari. Quid? quòd integrò trienniò ad concionem dicens, nec unâ quidem vice mentionem luxuriæ fecerit, liquidò per hoc demonstrans, dedignari se,
tam

tam enorme crimen cominùs impugnare, ne cogeret illud propius contueri. Taceo gravissimas pœnas, quibùs huic vitio deditos plectere solet, ut inde innotescat hominibus, quantò odiò in illud feratur. Concludam verbis S. Augustini Serm. 250. dicentis: *Quanta iniquitas, & quàm lugenda perversitas, ut animam quam Christus suo redemit sanguine, luxuriosus quisquam propter momenti unius delectationem Diabolo vendat?*

Confidera 2. Quàm felix sit status personarum illarum, quæ vo- N. 191.
luntariè sunt pauperes: talibus enim prospicit Deus de victu, vestitu & quiete, ut docent verba S. Scripturæ capitis 24. v. 12. *Si autem pauper est: non pernoctabit apud te pignus, sed statim reddes ei ante solis occasum, ut dormiens cum vestimento suo benedicat tibi.* Pater Gioiosa Capuccinus, ex Paribus Franciæ unus, divitiis & honoribùs olim in sæculo pollens, habitum saccoque suum frequentè osculò salutare consueverat, asserens: *ò mi habitus! parum agnitus, paucisque notus: inassequibilis enim & inexpressibilis est quies & tranquillitas interior illius, qui paupertatem in toto corde amplexatur.* Adimit quidem paupertas voluntaria opes bonæque corporea, sed centuplicatò fœnore refundit illa, largiendò in corporea. Adimit terrena, sed largitur cœlestia. Erravi: non adimit bona terrena, sed multiplicat illa, saltem in communi possidenda, ut demonstrant tot ditissima Religiosorum Monasteria. Cornelius Jans. verba Christi Matthæi 5. prolata: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum Cœlorum,* ad nostrum explicans propositum, ait: *Attendi debere, quòd Christus utatur præsentì tempore, dicturus: voluntariè pauperes in hac etiamnum mortali, & millenis aliis miseris obsita vita cœlesti quiete & dulcedine perfrui. Si quæras Christiane Lector, quâ occasione Angelici Spiritus pacem hominibus denunciaverint? reperies nullam aliam, quàm quæ tunc obtigit, quando Dei filius extremam amplexatus est paupertatem, reclinatus in Præsepio. Quare verba: *Et in terra pax hominibus,* ad illos tantum è Cœlo videbantur esse directa, qui temporalium bonorum penuriam patiebantur, in pastoribus præfigurati. Ingens planè requies, dulcissima pax: paucis esse contentum, & mundum habere sub pedibus eaque omnia, quæ tantum inquietant homines, ut vix unam diem noctemque ex innumeris quietam ducant. Eleganter advertit S. Chrysost. homil. 4. in Matth. ad illum locum Isaïæ, quò paupertatem caminum vocat, in hoc camino inquit quotidie innovari*

grande illud Miraculum trium puerorum, quos in fornace Babylo-
nica non tantum non ausa est flamma attingere, sed amœnissima
recreavit aura. *Per se*, ait ille, *paupertas ignis est acris & molestus, sed*
tamen si quis in eam se voluntariè conjiciat, & in eo Deo gratias agat, ejus vin-
cula dissolvuntur, flamma extinguitur, aut si non extinguitur, quod multo est ad-
mirabilius, pro flamma ros sentitur. Id verò apparet in Dei famulis, qui se pau-
peritati devovent, quoniam in paupertate ditiores sunt divitibus, & in medio igne
purissimo ac placidissimo rore perfunduntur. Maximus enim ros & ad animam
recreandam aptissimus est, non teneri divitiarum concupiscentiâ. Hæc bene
perpendens Christiane Lector, nonne felicissimum te profiteberis, si
instinctu Dei voluntariam professus es paupertatem? aut si id à te fa-
ctum non sit, sed opibus pollens in sæculo vivas: ut istæ quietem
animi tui non perturbent, acquiesce consilio Apostoli monentis:
Qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur &c. imiteris S. Gregorium
M. qui summas Pontificiæ Sedis divitias non majoris æstimavit,
quàm Eremitarum aliquis suam felem. Fac tibi de Mammona ini-
quitate amicos in Cœlo, largam erga pauperes extendendò manum,
Nunquam differ, aut nega mercedem indigentis v. 14. citati capit. impe-
rante Deò, eaque omnia Misericordiæ Signa exhibe, quæ residui hu-
jus capituli describunt versus, quos vide.

FASCICULUS XXIX.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 25. 26. & 27. lib. Deuteron. in quibus describitur lex de
numero plagarum, Justitia ponderis & mensura, offerendisque fructibus.
De exstruenda Ara, & Ritibus maledicendi impios &c.

N. 192. *Considera I.* **S***I pro mensura peccati erit & plagarum modus teste Scri-*
pturâ citati cap. 25. v. 2. tunc utique titulò justissimò
peccatis mortalibus æternas deberi pœnas; Qui enim
peccat